

[Grøndahl.]

skal betale erstatning for tab, der er forvoldt ved lovovertrædelsen, er så rigtigt pædagogisk, at man måtte ønske, at denne fremgangsmåde med straf på pengepungen over for lovovertrædere ville blive anvendt i udstrakt grad af domstolene.

Det er meget vigtigt, at den dømte — og det gælder såmænd både unge og ældre lovovertrædere — skal udrede erstatning, hvor denne kan opgøres, og denne erstatning skal virkelig søges inddrevet. Det samme gælder inddrivning af idømte sagsomkostninger, også for de betinget dømte. Det er galt, at man til stadighed hos de betinget dømte kan møde den opfattelse, at de ikke er straffet; de har klaret den uden straf, mener de, fordi det ikke har kostet dem noget at begå denne lovovertrædelse.

Jeg er af den opfattelse, at nærværende lovforslag — som for øvrigt er udarbejdet eksemplarisk — overlader i al for høj grad til anklagemyndigheden at bedømme og tage stilling til lovovertrædelser, hvilket rettelig burde behandles ved domstolene, og jeg har det indtryk, at tendensen i vor straffelovgivning — ligesom i den såkaldte moderne børneopdragelse — er for blødagtig. Det er jo en opfattelse, der desværre endnu et stykke tid vil være i modstrid med den på torvet gældende.

Men jeg vil erindre om, at retfærdighedens gudinde ganske vist har bind for øjnene, men i sin ene hånd bærer hun et sværd og ikke en fløjlshandske.

Arne Bertelsen: Jeg har med interesse set, at udvalgets flertal er tilhængere af Lysenko og tror, at man kan ændre arveanlæggene og ændre folks kønsdrift ved at få fat i disse unge trækkerdreng. Det tror jeg ikke det allermindste på. Jeg tror ikke, at en normal dreng, for slet ikke at sige en ung mand mellem 18 og 21 år, kan få ændret sin kønsdrift. Man siger også, at disse forhold gør disse unge mennesker kriminelle. Man tænker ikke den anden vej, nemlig at det er folk, der har kriminelle tilbøjeligheder, som indlader sig på forholdene mod betaling.

Jeg er ansat ved et hospital, som har 50 000 konsultationer om året, og da vi må regne med et sted mellem 2 og 3 pct.

homoseksuelle patienter af begge køn, har jeg naturligvis set overordentlig mange af dem. Jeg har set patienter, som har ønsket at begå selvmord, og for hvem det er lykkedes, og jeg har set mange patienter, der har forsøgt at begå selvmord, og som er kommet ud til os med resultaterne deraf: lammelse i hænder og arme efter overskæring af pulsårer, nerver og sener, og lammelse i arme og ben, efter at de har ligget forladt ude i skovene. Men jeg har aldrig set en eneste trækkerdreng blandt dem.

Selv om jeg ikke er psykiater og således ikke har særlig indsigt, vil jeg dog sige, at det er mig meget vanskeligt at tro, at et normalt menneske kan forføres til homoseksualitet. Det er ikke normale mennesker, det er psykopater, og at de senere bliver kriminelle, er sandelig ikke, fordi de har mødt homoseksuelle; de har mødt de homoseksuelle, fordi de er psykopater, og fordi de har tænkt sig, at her var en god måde at tjene penge på.

Jeg fatter ikke, at man finder det nødvendigt at skulle forhøje grænsen fra 18 til 21 år. At et voksent menneske på 18 år ikke skulle være i stand til selv at finde sin plads i seksuel henseende, tror jeg ikke på, og jeg vil meget stærkt anbefale at stemme imod flertallets indstilling og støtte mindretallets indstilling.

Det undrer mig, at man her taler så meget om præventiv virkning. Det er noget, som ellers i straffeloven i øjeblikket glider mere og mere i baggrunden til fordel for rehabilitering, resocialisering o. lign. Men for de homoseksuelle skal der altså laves en lov med præventiv virkning. Jeg tror, man her retter bager for smed. Jeg tror ikke på, at det er de unge trækkerdreng, som bliver forført af disse ulykkelige mennesker, som desværre er skabt på den måde. Tværtimod er det omvendt.

Poul Hansen (Grenå): Jeg hører til det beskedne flertal, som ønsker at stemme for den højtærede justitsministers forslag om en tilføjelse til § 225 i borgerlig straffelov. Når jeg — for øvrigt efter megen vaklen, da jeg finder det overordentlig svært overhovedet at tage standpunkt i denne sag — alligevel til syvende og sidst har ment at måtte tilslutte mig ministerens standpunkt, skyldes det det synspunkt, at ganske vist